

Ingrid och Olof Gustafsson avtackades med blommor och en träskulptur av Boxholmskonstnären Christer Trygg medan Magda Fasth fick en kristallskål när trion i lördags avtackades efter lång och trogen tjänst i föreningen GDV:s styrelse.

Boxholm

Tre trotjänare lämnar dansgolvet

11/2 1990

BOXHOLM

Tre riktiga trotjänare avtackades på Gammeldansens vänners årsmöte i Boxholm i lördags. Olof och Ingrid Gustafsson samt Magda Fasth har tillsammans 65 år i styrelsen bakom sig när de nu väljer att sluta.

En sak är säker: Utan makarna Olof och Ingrid Gustafsson hade gammeldansarna i Boxholm inte haft det så väl förspänt som de har det. Oräkneliga timmar av ideellt arbete har lagts ned sedan Ingrid Gustafsson satte in den annons i Corren som gjorde att Gammeldansens vännere (GDV) fick en lokal organisation i Boxholm.

Styrelsen

— Det kom mängder av folk redan på upptaksmötet, minns Ingrid Gustafsson. Redan i den första styrel-

sen fanns Ingrid med som kassör och Olof som ledamot, och fram till nu har de varit föreningsstyrelsen trogna. Magda Fasth är inte mycket sämre. I 20 år har hon fungerat som föreningens sekreterare. Men nu har de alltså valt att avgå.

— Det känns lite vemodigt. Man har ju varit engagerad så länge i föreningen, kommenterar Olof Gustafsson.

Tidsbrist

Samtliga tre trotjänare anger tidsbrist som skäl till att de nu inte vill engagera sig i styrelsen längre. Men det innebär inte att de lägger dansskorna på hyllan.

— Vi har blivit hedersmedlemmar och får gå in gratis på danserna. Det kommer vi att utnyttja, förklarar Ingrid Gustafsson.

GDV anordnade förra året nio danskvällar i logen i Etringstorp nio kilometer utanför Boxholm. 1986 köpte föreningen lokalen och det är mycket tack vare Sven Gus-

tafsson som logen ser ut som den gör i dag. Han har lagt ner åtskilliga timmar på att snickra och på annat sätt göra Etringstorp trivsamt.

Färre

GDV:s medlemsantal har sjunkit de senaste åren, från över 500 på 70-talet, till 184 i dag. Och de tre avtackade GDV-veteranerna är överens om att det mesta var bättre och roligare förr. De har märkt att det i dag är svårt att få yngre människor intresserade av snoa, schottis, hambo och de andra gammeldanserna.

— Tänk när vi hade Bröderna Lindqvist ute i Etringstorp. Då var det fullt fart, säger Ingrid Gustafsson.

— Förr kunde vi ha danser på Parketten. Det går inte nu längre. Det kostar för mycket och det kommer inte tillräckligt med folk, fyller Olle Gustafsson i.

JOHAN RÖDIN